

noget som helst Tilsyn med de Børn, der kjøre Heste eller Dyr — hvad det nu bliver — men det er jo naturligtvis kun en tænkt Mulighed; det er Noget, som slet ikke hører hjemme i Pragis. Thi hvorledes vil det f. Ex. gaa til, naar en Dreng eller Pige kjører Hesten for en eller anden Maskine? Naar man ikke har Die med den, kan der jo ikke gives Signal til Stopning — det kjende vi under andre Forhold. Hvad enten det er en Tærskemaskine, Haffelmaskine eller Klærne, sker det engang imellem, at der et Dieblif skal standses, og saa er det en absolut Nødvendighed, at der maa være en Laage, en Dør eller en Lem, hvorigjennem de bestandig kunne have Rig med Ruffen. Altsaa det umiddelbare Tilsyn er absolut nødvendigt, ellers kan Gjærningen ikke udføres til Bedkommendes Tilfredshed. Naar saa det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds omtalte, at de kunde sætte en uvan Tyr til at gaa i Hestegangen, hviler det jo paa blotte Theorier; vi maa jo forudsætte, at Folk, som have Dyr og Maskiner paa Landet, ere lige saa omhyggelige for deres eget Bedkommende, for deres Dyr og deres Belsærd, som andre Dødelige. Tror virkelig det ærede Medlem, selv om han er en skarpsindig Jurist, at han derfor kan komme og fortælle os her, saa at vi tro derpaa, at en Mand paa Landet vil risikere baade Dyr og Maskiner paa den Maade, saa at derved et Barn kunde komme tilskade. Hiet, paa ingen Maade! Disse Forslag ere blevne omhyggelig overbetede, og der er ikke nogen Fornuft i at mene, at man efter dette vil lade et Barn trække med en uvan Tyr eller med en vrinst Hingst o. s. v. Det er Noget, som ligger i Sagens Natur, at Sliat finder ikke Sted. Disse Forslag ere virkelig blevne grundig overbetede, og Forholdene ere nu saaledes, som et æret Medlem sagde forleden, at vi ere nødt til her i Danmark at tænke paa, om vort Landbrug maa være her. Man maa ikke tro, at det danske Landbrug er repræsenteret af helt fjollede Menneffer. Paa ingen Maade! Det viser sig netop, at jo større Fordringerne ere blevne, jo større er ogsaa Dhatigheden bleven mellem Landmændene. De Tider ere forbi, da man kunde sige, at naar et Menneffe ikke duede til Noget, kunde han blive Landmand. Paa Grund af disse Udtalelser er det klart, at jeg vil tillade mig at anbefale Vædringsforslaget under Nr. 3, baade det første og det andet Punktum. Jeg kan ikke se rettere, end at disse Bestemmelser ere fuldstændig betryggende, og at, naar det ikke skal genere,

kan man ikke gaa længere, end man her er gaaet.

P. Solm: Jeg skal udtale, at det alæder mig, at der dog har været en Del Medlemmer, som have sluttet sig til, hvad jeg har gjort gjældende ved 2den Behandling. Jeg vilde ønske, at der var saa Mange, der kunde følge mig, at det sidste Punktum af Vædringsforslaget Nr. 3 kunde forsvinde. Jeg skal gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen). Det ærede Medlem sagde, at under de nuværende Forhold paa Landet kunde det være, at jeg stillede mig saaledes, at jeg forbyd Enter og de mindre Bestillede at faae den nødvendige Indtægt til at leve; under disse Forhold var det nødvendigt, at Børnene ogsaa kunde tjene Noget til Hjælp, og det var ikke muligt, mente han, at støtte dem paa anden Maade. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg veed meget godt, at Folk paa Landet og mange Andre trænge til Børnens Indtægt; men hvorfor er det saaledes? Skulde det virkelig være umuligt for Kommunerne paa Landet at understøtte Enter med Børn, og andre Trængende, som ikke ere i Stand til ved deres Arbejde at erhverve den fornødne Fortjeneste? Skulde det være umuligt at hde dem Understøttelse paa anden Maade end ved at forlange Arbejde af deres Børn under 10 Aar? Det forekommer mig virkelig ikke at være en Argumentation for de Herrer, som ere Medledere og Medeiere af Kommunernes Jorder omkring i Landet. Jeg tror, at de Herrer gjorde bedre i at holde sig til det Standpunkt, som de vare enige med mig i at indtage, dengang Forslaget om Tilskud til at afhjælpe den Nød, som var fremkaldt ved Arbejdsløshed, var for her. Da indtog De samme Standpunkt som jeg, at man ikke altid skal forlange Arbejde for enhver Dre, der hdes til Samfundets forurettede Medlemmer. Men her, hvor de Herrer befinde sig paa deres eget Omraade, staa De ikke paa samme Standpunkt, her ville De, at der ikke skal hdes Noget til Nogen, som ikke er i Stand til at opholde sig ved sit eget Arbejde, uden at ty til sine Børn. Lad os være enige om at fritage Børn under 10 Aar for at hde Arbejde, lad os give Understøttelse til dem, der ikke kunne udbære deres Børns Arbejde. Det forekommer mig, at alle humane Grunde tale for, at det er det rigtige Standpunkt at indtage. Den ærede Ordfører udtalte, at der er Ting, det er farligere at sætte Børn til end netop dette. Ja, paa den Maade kan man argumentere